

g spes non e vtus. **S**3 5 e q Grego i p mo
ral. dicit q p tres filias Job signi bet tres v
tutes: spes: fides: caritas. g spes e vt. **R**:
dicendu q fm phm i 2o et bicoz. virt vniuf
cuiusq rei e q facit bonu habete: z opus ei
bonu reddit. oz g vbi cuq iuenit aliqs actus
hois bonus q mdeat alicui virtuti huane.
In oib at regulatis z mēsuratis bonu ofide
rat p h q aliqd propria regulā attigit: sic di
cim vestē esse bonā q nec excedit nec defi
cit a debita mēsurā. Dūanoz at actuz sic s
dictū ē: duplex ē mēsurā. Una qdē prozia z
homogenia. f. rō. Alia at supma z excedēs. f.
deus. z ob hoc ois actus huān attigēs ad
rōez aut ad ipm deū ē bonus. Act at spei d
q nūc loqmur attigit ad deū. Ut. n. s dictuz
ē cū d passione spei ageret: obz spei ē bonū
futur arduū possibile haberi. Possibile at
ē aliqd nob duplicif. Uno p nosmetipos.
Alio p alios: ut p3 in 3o et bicoz. Inqstū g
spam aliqd ut possibile nobis p dnu auxi
liū spes nra attigit ad ipm deū cuius auxilio
inittit. Et iō p3 q spes ē vtus cū faciat actuz
hois bonū z debitā regulā attigētē. Ad
pnu g dicēdū q i passioib accipit mediū v
tutis p h q attigit rō recta. z i h etiaz ofistit
rō virtutis. vñ etiā z i spe bonū vtutis accipi
tur s3 q hō attigit spādo reglā dbitā. f. deū
z iō spe attigēte deū nullus pōt male vti: sic
nec vtute morali attigēte rōnē: qz h ipm qd
ē attigere ē bonus vsus vtutis: qzuis spes d q
nūc loqmur nō sit passio: s3 habitus mentis
ut. i. patebit. Ad secūdū dicēdū q spes
dicit ex meritis prouenire qstū ad ipaz rez
expectatā: put aliqs spat bntudine se ade
pturū ex grā z meritis: uel qstū ad actū spei
formate ipe aut habitus spei p quā aliqs ex
pectat bntudine nō cāl ex meritis: s3 pure
ex grā. Ad ttiū dicēdū q ille q spat ē qdē
ipectus scdm ofideratōez ad id qd spat ob
tinere qd nōdū h3. s3 pfect qstū ad hoc q iā
attigit ppriā reglā. f. deū cui auxilio inittit.
Ad secūdum sic pro
cedit. Videtur q bntudo etna non fit obm
propriū spei. Illud. n. hō nō spat qd oēm ai
fui motū excedit: cū spei actus sit qdā ai mo
tū. s3 bntudo etna excedit oēs ai huāni mo
tū. Dicit. n. apłus. i. ad Cor. 2o q in cor hois
nō ascendit. g bntudo nō ē ppriū obz spei.
P. Petitio ē spei i pzetatiua. Dr. n. i. pl. R. e

uēla dno viā tuā: z spa l eo z ipe faciet. s3 hō
petit licite a deo nō solū bntudine eternam
s3 etiā bona pntif vite taz spūalia qz tpalia
z etiā liberatōem a malis q i bntudine etna
nō erūt: ut p3 i orōne dnica Math. 6o. g bnt
tudo etna nō ē propriū obm spei. P. Spei
obz ē arduū. s3 i cōpatōe ad hominē multa
alia sūt ardua qz bntudo etna. g bntudo et
na nō ē propriū obz spei. P. 3 5 ē q apłus
ad Heb. xi. dicit. Habem spem icedentē. i.
icedere faciētē: ad interiora velaminis. i. ad
bntudine celestē: ut glo. ibid exponit. g obz
spei ē bntudo etna. P. dicēdū q sicut di
ctū ē: spes d q loqmur attigit deū inittēs ei
auxilio ad cōsequendū bonū spatū. oz aut
effectū esse cāe pportioatū. z iō bonū qd
proprie z pncipaliter a deo spare debemus
ē bonū ifinitū qd pportioat vtuti dei adiu
uant. nā ifinite vtutis ē ppriū ad ifinitū bo
nū pducere. B at bonū ē vita etna q i fruitōe
ipi dei cōsistit. nō. n. minus aliqd ab eo spā
dū ē qz sit ipe: cū nō sit minor ei bonitas per
quā bona creature coicat qz eius essentia. z
iō ppriū z pncipale obz spei ē bntudo etna
Ad pnu g dicēdū q bntudo etna pfecte
qdē in cor hois nā ascendit: ut. f. cogsci possit
ab hoie viatore q z qlis sit: s3 fm cōez rōnē
. f. boni pfecti cadere pōt i app hēsiōe hois
z hoc mō motus spei i ipaz consurgit vñ z fi
gnat apłus dic. spes icedit vsqz ad interiora ve
lamis: qz id qd spamus ē nob qsi adhuc ve
latū. Ad secūdū dicēdū q qeuzq alia bona
nō debem a deo petere nisi i ordine ad bnt
tudine etnā vñ z spes qdē pncipaliter respicit
bntudine etnā. Alia vō q petūt a deo respi
cit scdario in ordine ad bntudine: sicut z fi
des pncipaliter qdē respicit deū: z scdario re
spicit ea q ad deū ordinatur: ut s dictū ē.
Ad ttiū dicēdū q hō q anhelat ad aliquod
magmū: parūū videt oē aliud qd ē eo min.
z iō hoī spāti bntudiez etnā habito ipectu
ad istā spes: nihil aliud ē arduū: s3 habito re
spectu ad facultatē spantis: pnt etiā qdā alia
esse ardua: z fm hoc eoz pōt esse spes in or
dine ad pncipale obm

Ad tertiu sic proce
dit. Videt q aliqs possit spare alci bntudi
nē etnā. Dic. n. apłus ad Phil. p. Confidens
h ipz qz cepit i vob op bonū pficiet vsqz i
die xpi Jhu. pfectō at illi diei erit bntudo

eterna. g̃ aliqs p̃t alii spare b̃titudine ẽtna
¶ Ea q̃ a deo petim⁹ sp̃am⁹ obtinere ab
 eo. s; a deo petim⁹ q̃ alios ad b̃titudine ẽt
 nā p̃ducatur. s̃m illud Jaci. vlt. **D**rate p̃ inui
 cē ut saluemini. g̃ possum⁹ aly⁹ spare b̃titudi
 diez ẽtnā. **¶** **S**pes ⁊ despatio sūt d̃ eodē. s; aliqs p̃t
 despare d̃ b̃titudine ẽtna alicuius alioqn frustra
 diceret **Aug⁹** i li⁹ d̃ ṽbis d̃ni. d̃ nemi eē despatū dū
 viuit. g̃ ẽt p̃t spare aliqs alii vitā ẽtnā. **¶** **S**z d̃ ẽ q̃ **Aug⁹** dic
 enchiridion q̃ spes nō ē nisi rex ad deū pri
 nentiū q̃ curā eoz q̃ spem h̃nt gerere phibet
¶ **R** d̃icēdū q̃ spes p̃t esse alicui⁹ duplici
 ter. **U**no⁹ absolute. ⁊ sic ē solū boni aduū ad
 se p̃tinet. **A**lio⁹ ex p̃sūptōe alteri⁹. ⁊ sic p̃t
 esse ẽt eoz q̃ ad aliū p̃tinet. **A**d cuius euidē
 tiā sciendū ē q̃ amor ⁊ spes i h̃ differūt q̃
 amor iportat quādā vnionē amātis ad ama
 tū. spes at iportat quēdā motū siue proten
 sionē appetitus i aliq̃ bonū arduū: vmo at
 ē aliq̃ distinctoz. ⁊ iō amor directe p̃t re
 spicere aliū quē sibi aliqs vnit p̃ amorē h̃ns
 eū sicut seipm. motus at sp̃ ē ad p̃priū termi
 nū p̃portionatū mobili. ⁊ iō spes directe re
 spicit p̃priū bonū: nō aut qd̃ ad aliū p̃tinet:
 s; p̃sū p̃posita vnione amoris ad alterz iaz ali
 qs p̃t spare ⁊ desiderare alii vitā ẽtnā i q̃stū
 ē ei vnit p̃ amorē. **E**t sicut ē eadē ṽtus car
 ritatis q̃ qs diligit deū seipm ⁊ p̃ximū: ita ẽt
 eadē ṽtus spei qua qs spat sibi i p̃ ⁊ aly. **E**t
 p̃ hoc p̃z responsio ad obiecta.

Ad quartū sic proce
 diē. **V**idē q̃ aliqs possit licite spare i hoīe
 Spei. n. obz ē b̃tudo ẽtna. s; ad b̃titudine
 ẽtnā p̃sequēdā adiuuamur patrocinijs scō
 rū. **D**icit. n. **B**reg⁹ i p̃ dialog. q̃ p̃destinatio
 inuaf̃ p̃cibus scōz. g̃ aliqs p̃t i hoīe spare.
¶ **S**i nō p̃t aliqs spare i hoīe nō effz re
 putādū alicui i vitū q̃ in eo aliqs spare nō
 possit. s; h̃ de q̃busdā i vitū dicit: ut p̃z **Jer**
 9: **U**nusq; a primo suo se custodiat: ⁊ in
 oī s̃re suo nō h̃eat fiduciā. g̃ licite p̃t aliquis
 spare i hoīe. **¶** **P**etitio ē i p̃teratiua spei
 sicut dictū ē. s; licite p̃t hō aliqd̃ petere ab
 hoīe. g̃ licite p̃t spare d̃ eo. **¶** **S**z d̃ ẽ qd̃ d̃r
Jerē. i. 7: Maledictus hō q̃ ofidit i hoīe.
¶ **R** d̃icēdū q̃ spes sicut d̃cū ē: duo respicit. **I**
 bonū qd̃ obtinere itēdit: ⁊ auxiliū p̃ qd̃ illō
 bonū obtinet. **B**onū aut qd̃ aliqs spat obti
 nendum habet rōnem cāe finalis: auxiliū at

p̃ qd̃ aliqs spat illud bonū obtinere habz rō
 nē cāe efficiētis. **I**n genē at ṽtriusq; cāe h̃ue
 nit p̃ncipale ⁊ scōzariū. p̃ncipale. n. finis est
 finis vltimus. scōzariū aut ē bonū quod est ad
 finē. **S**icut p̃ncipalē cā agens est p̃mū agens
 scōzaria ṽo cā efficiēs ē agens scōzariū instra
 le. spes aut respicit b̃titudine ẽtnā sicut finē
 vltimū: oīnū aut auxiliū sicut p̃mā cāz idu
 centē ad b̃titudine. **S**ic g̃ nō licet spare ali
 qd̃ bonū p̃ter b̃titudine sicut vltimū finē: s;
 solū sicut id qd̃ ē ad finē b̃tudinis ordinatū
 ita etiam nō licet spare d̃ aliquo hoīe uel de
 aliq̃ creatura sicut d̃ p̃mā cā mouēte i b̃titudi
 ne. licet aut spare d̃ aliq̃ hoīe ul' de aliqua
 creatura sicut d̃ agēte scōzario ⁊ istali p̃ qd̃
 aliqs adiuuat ad q̃cūq; bona p̃sequenda in
 b̃titudine ordinata: ⁊ h̃ mō ad scōs cōuertī
 mur: ⁊ ab hoībus ẽt aliq̃ petimus: ⁊ vitupan
 tur illi d̃ qd̃ aliq̃ f̃idere n̄ p̃t ad auxiliū se
 redū. **E**t p̃ h̃ p̃z r̃f̃isio ad obiecta.

Ad quintū sic proce
 diē. **V**idetur q̃ spes nō sit ṽtus theologica.
Virtus. n. theologica ē q̃ habz deū p̃ obo. s;
 spes n̄ h̃z solū deū p̃ obo: s; ẽt alia bona q̃ a
 deo obtinere sp̃am⁹. g̃ spes n̄ ē ṽtus theolo
 gica. **¶** **V**irtus theologica n̄ consistit i me
 dio duoz ṽtū: ut s̃ habitū ē. s; spes consistit
 i medio p̃sūptōis ⁊ despatōis. g̃ spes nō ē ṽ
 tus theologica. **¶** **E**xpectatio p̃tinet ad
 longanimitatē q̃ ē ps fortitudis. cū g̃ spes sit
 qd̃ expectatio. vidē q̃ spes n̄ sit ṽtus theo
 logica: s; moral. **¶** **O**bm spei ē arduum
 s; tendere i arduz p̃tinet ad magnanimita
 tē q̃ ē ṽtus moralis. g̃ spes ē ṽtus moralis ⁊
 n̄ theologica. **¶** **S**z d̃ ẽ q̃. i. **C**or. i. 3: n̄ ume
 rat spes fidei ⁊ caritati q̃ sūt ṽtutes theolo
 gice. **¶** **R** d̃icēdū q̃ cū d̃icē specificē p̃ se d̃i
 uidat gen⁹: oīz attēdere ṽnde habeat spes rō
 nē ṽtutis ad h̃ ut sciamus sub q̃ d̃ria ṽtutis
 collocetur. **D**ictū ē aut s̃ q̃ spes habet rōnē
 ṽtutis ex h̃ q̃ attigit sup̃mā regulā h̃ūanoz
 actū: quā attingit ⁊ sicut p̃mā cāz efficiētē
 inq̃stū ei⁹ auxiliū inicit: ⁊ sicut vltimā cāz fi
 nalē inq̃stū ei⁹ fruitōe b̃titudine expectat. **E**t
 sic p̃z q̃ spes inq̃stū ē ṽtus p̃ncipale ei⁹ obm ē
 de' cū g̃ i h̃ consistat rō ṽtutis theologice q̃ de
 uz habeat pro obo: sicut s̃ dictū ē: manifestuz
 ē q̃ spes ē ṽtus theologica. **¶** **A**d p̃mū g̃ d̃i
 cēdū q̃ q̃cūq; alia spes adipisci expectat:
 sperat i ordine ad deū sicut ad vltimū finēz

ga ē. ⁊ ga īgrētīb⁹ se remunerator est. Unde manifestū ē qd fides pcedit spem. Ad pri mū q dīcēdū qd sicut glo. ibidē subdit. spes dicit introit⁹ fidei. i. rei cred te: ga p spem intrat ad vidēdū id qd credis. Vel pot dicit qd ē introit⁹ fidei. ga p eā hō intrat ad hoc qd stabilitat ⁊ pficiat ī fide. Ad secūdū dīcē dū qd ī diffinitōe fidei ponit res spanda ga p pūū obm fidei nō ē apparēs fm seipm. vñ fuit necessariū ut qdā circūlocutiōe dīgrē tur p id qd cōsegt ad fidē. Ad tēū dīcēdū qd nō oīs act⁹ meritorū hz spem pcedētē: s; sufficit si habeat cōcomitate uel cōsequētes.

Ad octauum sic pro

cedit. Uidef qd caritas sit pōr spe. Dic. n. Amb⁹ sup illud Luce. 17. Si būeritis fidē sicut granū sinapis ⁊c. ex fide ē caritas. ex caritate spes. s; fides ē pōr caritate. c. g caritas ē pōr spe. P. Aug⁹ dīc. 14. d. cum. dei qd boni mor⁹ atq; affect⁹ ex amore ⁊ scā caritate veniūt. s; spare fm qd ē act⁹ spei ē qdā bon⁹ ai mor⁹. g. deriuatur a caritate. P. Vg⁹ dīc. 26. dif. 8. t. y. libri s. n. i. q. q. spes ex merit⁹ pueit qd pcedūt nō solū rē spata s; eti am spem quā nā pīt. caritas. g. caritas ē pōr spe. S; 3. ē qd aplūs dīc. i. ad 1. timo. p. Finis pcepti caritas ē de cord⁹ puro ⁊ scia bōa. glo. i. spe. g. spes ē pōr caritate. R. dō qd duplex ē ordo. Un⁹ qdē fm viā gnātiōis ⁊ nāe: fm quē ipscī p⁹ ē pfectō. Ali⁹ at ordo ē pfectiōis ⁊ forme: fm quē pfectū nālī puf ē ī pfecto. fm g. p mū ordinē spes ē pōr caritate. qd sic p. ga spes ⁊ oīs appetitiū mor⁹ ex amore deriuat: ut s; hitū ē cū de passiōi bus ageret. Amor at qdā ē pfect⁹ qdā imp fect⁹. Perfect⁹ qdē amor est qd aliq; fm se amat: ut puta cū aliq; fm se vult alicui bo nū: sic hō amat amicū. Impfect⁹ amor ē qd qd amat aliqd nō fm ipm s; ut illud bonū sibi ipi pueniat: sicut hō amat rē quā ocu piscit. p. n. aut amor dei pīnet ad caritatez qd inheret deo fm se ipm. s; spes pīnet ad se cūdū amorē: ga ille qd spat aliqd sibi obrinē intēdit. ⁊ iō ī viā gnātiōis spes ē pōr carita te. Sic. n. aliq; ītroducīt ad amādū deū p h qd rīnēs ab ipō puniri cessat a pctō: ut Aug⁹ dīc sup p m. a. canonicā Johis: ita etiā spes ītroducīt ad caritatē īqzū aliq; spans remunerari a deo accēdit ad amādū deum ⁊ suādū pcepta ei. s; fm ordinē pfectionis

caritas pōr ē nālī. ⁊ iō adueniēte caritate spes pfectior reddīt: ga dō amicis marie spe ram. ⁊ hō mō dicit amō qd spes ē ex carita te. Un⁹ p. m. sio ad p m. Ad secūdū dīcē dū qd ipel ⁊ oīs mor⁹ appetitiū ex amore p uēit aliq; q. s. aliq; amat bonū expectatū. s; nō oīs spes pueit a caritate s; solū mor⁹ spei formate q. i. aliq; spat bonum a deo ut ab amico. Ad tēū dīcēdū qd mgr loq; de spe fōrta quas nālī pcedit caritas ⁊ merita ex caritate causata.

Quinde consi derādū ē de subiecto spei. Et circa hō qd rūt quor. pmo vtz vtzus spei sit in voluntate sicut ī subiecto. 2. vtzus sit in beatis. 3. vtz sit in d. n. a. t. 4. vtzus in viatorib⁹ habeat certitudinem.

Ad primū sic proce

dīt. Uidef qd spes nō sit ī voluntate sic ī subo spei. n. obm ē bonū arduū vt s; dicitur: et arduū aut nō ē obm voluntatis s; irascib. i. s; g. spes nō ē in voluntate sed in irascibili. P. Et ad qd vnum sufficit: supflue apponi tur aliud. s; ad pīciendū potētiā voluntatis suf ficit caritas qd ē pīctissima vtzū. g. sp. s; nō ē in voluntate. P. Una potētiā nō pōt fil eē ī duob⁹ actib⁹: sic intellect⁹ nō pōt fil mltā itelligē. s; act⁹ spei fil pōt eē cū actu carita tis. g. cū act⁹ caritatī māifeste pīneat ad vo lūt. itē: act⁹ spei nō pīnet ad ipaz. sic g. spes nō ē ī voluntate. S; 3. Aia nō ē capax dei nisi fm mētē in qd ē memoria itelligētia ⁊ vo lūtas: ut p. p. Aug. in li. de trim. s; spes est vtz⁹ theologica hns deū p obō. cū g. nō sit ne q; ī memoria neq; in itelligētia qd pīnet ad vī cōgscitiūā: reliquit qd sit ī voluntate sicut ī subo. R. dīcēdū qd sicut ex p dca pater: hit⁹ p act⁹ cogscūt. act⁹ at spei ē qd az mo tus appetitiue pīs: cū sit ei⁹ obm bonū. Cū aut duplex sit appetit⁹ ī hoīe. s. appetit⁹ sen sitiu⁹: qd diuidit p irascibile ⁊ occupabilez; ⁊ appetit⁹ itellectiu⁹ qd vtz volūtal ut ī p hitu est: illi mor⁹ qd sūt ī appetitu inferiori sūt cū passione: in superiori aut sine passione ut ex s; dicitis p. act⁹ aut vtzū spei nō pōt pīnere ad appetitū sēsitiuū: ga bonū qd ē obiectū pncipale hui⁹ vtzutis nō ē aliqd bonūz sēsi bile s; bonū dīnū. ⁊ iō spes est in appetitu